

друга, — удобни мѣста за устройване закрити заслони. Първоначално долинитѣ на рѣкитѣ Конска и Люмница бѣха засадени съ черници, които въ впоследствие полека-лека бѣха изсѣчени. Предъ позицията, между рѣкитѣ Конска и Люмница, се издига единъ, сравнително, невисокъ хребетъ съ висотитѣ Границата (к. 285) и на изтокъ Сърдцевидната висота, висотата к. 165, по които минаваше и линията на дотогавашната Гръцко-сръбска граница. По дѣсния брѣгъ на р. Люмница се издигатъ висотитѣ коти 341, 260, 321, 283, 258, 204 и др. Тѣзи висоти, всжщностъ, сж последното стѣпало — Маядашкиятъ масивъ. Тѣ се заемаха отъ охранителнитѣ части на Полка. Между к. 341 и 260—321 се спуска дълбокъ долъ, който стига до р. Люмница, при завоя северно отъ к. 260. Това е така наречениятъ Голѣмъ Маядашки долъ.

Въ участъка на полка се намираха само две села: Горничекъ и Моинъ. Тѣ бѣха, обаче, постепенно разрушени, и материалътъ имъ взетъ за направа на землянки и заслони по позицията.

Общата дължина на Полковия участъкъ бѣше около 4,700 метра, и се раздѣляше на три дружинни участъка които до пролѣтътъ на 1917 година — до преминаването на Полка въ тридружиненъ съставъ, останаха почти непромѣнени.

Полковникъ Долапчиевъ,
командувалъ Полка отъ 19-и мартъ 1916
до 7-и юний 1917 год.

*

Следъ като зае своя участъкъ западно отъ гр. Гевгели, командирѣтъ на 18-а пех. полкъ раздѣли позицията си на три дружинни участъка, въ всѣки отъ които настана по една дружина, а четвърта — задържѣ въ полкови резервъ, източно отъ с. Горничетъ. Дружинитѣ поставиха две-три роти въ първа линия (бойна частъ) и две-една роти — въ резервъ, частъ отъ който, обикновено до една рота, стоеше на охранителната позиция. Щабътъ на полка се разположи въ с. Горничетъ.

Охранителнитѣ роти, разчленени на главни караули (ядра), застави (стражи) и постове, носѣха службата предъ своитѣ дружини. Ядрата, стражитѣ и постоветѣ укрепиха своитѣ мѣста. Въ опредѣлени посоки предъ линията на охраната се изпращаха офицерски и подофицерски патрули. И, както вече се спомена, до пролѣтътъ на 1916 година тѣзи патрули достигаха Мая Дагъ. Едновременно съ разпростирането на противника къмъ р. Люмница, обаче,